

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Z. Š.**

proti
žalovanému **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2022, č. j. MMR-47145/2022-83

takto:

- I. Návrh žalobkyně na přerušení řízení **se zamítá.**
- II. Žaloba **se zamítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 31. 10. 2022 domáhala přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále také jen „KÚ MSK“) ze dne 11. 8. 2021, č. j. MSK 102092/2021. Uvedeným rozhodnutím správní orgán prvního stupně

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

deklaroval podle § 142 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), že stavebníku R. M. na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené dne 27. 6. 2011 pod č. j. MUFO 14352/2011 vzniklo právo umístit stavbu „Obslužná komunikace a prodloužení vodovodního řádu na pozemku parc. č. XA v k. ú. N. V. u F.n. O.“.

2. Jelikož podle žalovaného je pro rozhodnutí stěžejní, že řízení o opravě chyby pod č. j. OR - 623/2010-802 se věcně vztahovalo k právu cesty pro všechny pozemky evidované na LV č. X přes pozemek parc. č. XB, k němuž žalobkyně neměla jiné věcné právo, je rozhodnutí žalovaného založeno na nesprávně a neúplně zjištěném skutkovém stavu věci, když z oznámení Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrálního pracoviště Frýdek – Místek (dále také jen „katastrální úřad“) ze dne 16. 11. 2010, č. j. OR-623/2010-802 vyplývá, že toto řízení se mj. týká listu vlastnictví č. X (pozemek parc. č. XB), listu vlastnictví č. X (pozemky ve výlučném vlastnictví žalobkyně), listu vlastnictví č. X (pozemek v podílovém spoluvlastnictví žalobkyně) a listu vlastnictví č. X (pozemek parc. č. XC dotčený předmětnými veřejnoprávními smlouvami). Žalovaný tak v této souvislosti neučinil žádný závěr, že nebylo povinností R. M. zajistit souhlas žalobkyně s veřejnoprávní smlouvou jako osoby, která by ve věci předmětné stavby byla v případném územním řízení jeho účastníkem z důvodu probíhajícího řízení o opravě chyby v katastrálním operátu a s ohledem na upozornění na probíhající řízení v LV č. X. Jak se následně ukázalo, upozornění na probíhající řízení o opravě chyby v katastrálním operátu bylo vyznačeno v rozporu s katastrální vyhláškou, jak vyplývá ze Záznamu o kontrole č. j. K 51/2012-34-70 ze dne 13. 4. 2012. Za uvedených okolností je napadené rozhodnutí v rozporu s § 3 správního řádu, když v rozhodnutí neuvedl konkrétně „výpis z katastru nemovitostí ke dni vydání veřejnoprávní smlouvy“.
3. Žalovaný se dále nevypořádal s odvolací námitkou žalobkyně, týkající se rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019 č. j. 6 As 23/2019-21; v návaznosti na citovaný rozsudek si smluvní strany veřejnoprávní smlouvy nemohly učinit vlastní úsudek a nevyčkat na konečné rozhodnutí v řízení č. j. OR-623/2010-802, vedeném katastrálním úřadem. Stavebníci nemohli být přesvědčeni, že konají v dobré víře a v souladu s právními předpisy, když uzavřeli veřejnoprávní smlouvy. Správní orgány tolerují neúčinnost veřejnoprávní smlouvy. Správní orgány ve svých rozhodnutích nedeklarovaly, zda na základě předmětné veřejnoprávní smlouvy vzniklo R. M. právo realizovat stavbu na „Obslužná komunikace“ na pozemku parc. č. XA v k. ú. X. na základě veřejnoprávní smlouvy ze dne 13. 7. 2011, č. j. MUFO 15745/2011, o což žalobkyně také žádala.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Žalobkyně neprokázala vlastnické právo k pozemku, na němž byl původní záměr zamýšlen, ani k sousedním pozemkům, aby její právo mohlo být dotčeno. Pokud probíhalo řízení o opravě chyby v katastru nemovitostí, je stěžejní, že věcně se vztahovalo k právu cesty pro všechny pozemky evidované na LV č. X přes pozemek parc. č. XB, ke kterému však žalobkyně neměla vlastnické ani jiné věcné právo. Nelze tak dovodit žádný titul k účastenství v územním řízení, byla-li by věc projednávána, a tedy podmínku jejího souhlasu s veřejnoprávními smlouvami. Rovněž není důvodem pro vyžadování souhlasu s veřejnoprávní smlouvou skutečnost, že s žalobkyní bylo jednáno jako s účastníkem řízení Zeměměřičským a katastrálním inspektorátem v Opavě v rámci řízení o opravě chyby v katastrálním operátu.
5. Pokud se týká rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019 č. j. 6 As 23/2019-21, zdůraznil žalovaný, že již krajský úřad ve svém rozhodnutí uvedl, že v době uzavření

veřejnoprávních smluv pozemky parc. č. XA a XC, které nebyly a nejsou ve vlastnictví žalobkyně, byly oprávněnými z věcného břemene, přičemž povinným byl pozemek pouze parc. č. XB. Pokud se tedy řízení o opravě chyby v katastru nemovitostí týkalo oprávnění věcného břemene ve prospěch pozemků parc. č. XA a XC, nemohlo být způsobilé nijak omezit vlastníky uvedených pozemků v nakládání s těmito pozemky, čili ani v možnosti uzavřít se stavebním úřadem veřejnoprávní smlouvu bez toho, že by byli povinni zajistit souhlas žalobkyně. Závěrem žalovaný podotkl, že krajský úřad mohl v řízení podle § 142 správního řádu posoudit pouze skutečnosti přímo se pojící k existenci účinnosti veřejnoprávních smluv, nikoli procesní nebo hmotněprávní zákonnosti postupu, na jehož základě byly smlouvy uzavřeny.

Zjištění z obsahu správních spisů

6. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobkyně podáním ze dne 31. 3. 2021 požádala krajský úřad o určení neúčinnosti veřejnoprávních smluv č. j. MUFO 14352/2011 ze dne 27. 6. 2011 a č. j. MUFO 15457/2011 ze dne 13. 7. 2011 uzavřených Městským úřadem Frýdlant nad Ostravicí (dále také jen „MUFO“ nebo „stavební úřad“). Žalobkyně se považovala za třetí osobu z uvedených smluv, jejíž souhlas měl být k uzavření smluv vyžadován. Důvod pro vyžádání jejího souhlasu spatřovala ve skutečnosti, že pozemky parc. č. XA a XC jsou dotčeny věcným břemenem na základě odstupní smlouvy ze dne 4. 2. 1952.
7. Ve vztahu k veřejnoprávní smlouvě č. j. MUFO 15475/2011 ze dne 13. 7. 2011 ze správního spisu vyplývá, že krajskému úřadu bylo k přezkoumání této veřejnoprávní smlouvy předloženo stavebním úřadem již dne 15. 3. 2018 podání žalobkyně ze dne 22. 12. 2016, kterým se mj. domáhala právě přezkoumání uvedené smlouvy. Na toto podání žalobkyně reagoval krajský úřad již dne 16. 5. 2018 sdělením č. j. MSK 73883/2018, že nebude zahajovat přezkumné řízení předmětné veřejnoprávní smlouvy z moci úřední ve smyslu § 165 správního řádu.
8. Krajský úřad následně vedl řízení o přezkoumání pouze veřejnoprávní smlouvy č. j. MUFO 14352/2011 ze dne 27. 6. 2011 a svým rozhodnutím ze dne 11. 8. 2021, č. j. MSK 102092/2021 deklaroval podle § 142 odst. 1 zákona správního řádu, že stavebníku R. M. na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené dne 27. 6. 2011 pod č. j. MUFO 14352/2011 vzniklo právo umístit stavbu „Obslužná komunikace a prodloužení vodovodního řádu na pozemku parc. č. XA v k. ú. X.“.
9. Krajský úřad ve svém rozhodnutí zdůraznil, že předmětem rozhodnutí je posouzení toho, zda účinnost veřejnoprávních smluv byla podmíněna písemným souhlasem žalobkyně z důvodu naplnění podmínky podle § 161 odst. 1 správního řádu. V té souvislosti připomněl, že v době uzavření veřejnoprávních smluv probíhalo u katastrálního úřadu pouze žalobkyní zmiňované řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, přičemž pozemky parc. č. XA a XC, které nebyly a nejsou ve vlastnictví žalobkyně, byly v tomto řízení oprávněnými z věcného břemene, přičemž povinným byl pozemek parc. č. XB. Oprávnění z věcného břemene tak nebylo způsobilé omezit vlastníky pozemků par. č. XA a XC v nakládání s nimi, čili ani v možnosti uzavřít veřejnoprávní smlouvu. Nebyli přitom povinni si zajistit souhlas žalobkyně, neboť této by v případném územním a stavebním řízení nesvědčilo v důsledku řízení o opravě chyby postavení účastníka.
10. Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně odvoláním, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, v němž se se závěry krajského úřadu ztotožnil.

Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 11. 10. 2023, ke kterému se nedostavil žádný z účastníků, přičemž tito se z jednání omluvili a souhlasili s jednáním v jejich nepřítomnosti.
12. Krajský soud nepřehlédl, že žalobkyně v rámci omluvy z nařízeného jednání ze dne 7. 6. 2023 navrhla, aby bylo řízení přerušeno do doby skončení řízení vedeného u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 As 208/2023 o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku podepsaného soudu ze dne 12. 6. 2023, č. j. 22 A 40/2022-56, tedy v obdobné věci. Krajský soud tento návrh neshledal důvodným, když dospěl k závěru, že byt se jedná o věci obdobné (předmětem řízení v obou věcech je přezkoumání rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, kterým rozhodl podle § 142 správního řádu o návrhu žalobkyně na určení neúčinnosti veřejnoprávní smlouvy), vznesla žalobkyně v obou řízeních sice obdobné, avšak částečně odlišné žalobní námítky; přerušení řízení tak soud neshledal jako vhodné a účelné. Soud tedy výrokem I. tohoto rozsudku návrh žalobkyně na přerušení řízení zamítl.
13. Pokud se týká věci samé, nelze přisvědčit námitkám žalobkyně stran nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu žalovaným. Žalovaný se ztotožnil ve svém rozhodnutí s názorem krajského úřadu (z jehož rozhodnutí obsáhle citoval), přičemž je zřejmé, že žalovaný souladně s krajským úřadem dospěl k závěru, že pokud probíhalo u katastrálního úřadu řízení o opravě chyby v katastrálním operátu pod č. j. OR-623/2010-802, které se věcně vztahovalo k právu cesty pro pozemky evidované na LV č. X přes pozemek parc. č. XB, je podstatné, že pozemek parc. č. XB byl ve vztahu k právu cesty pozemkem povinným a k tomuto pozemku žalobkyně žádné vlastnické či jiné věcné právo neměla a nemá. Pozemky parc. č. XA a XC, které nebyly a nejsou ve vlastnictví žalobkyně, byly přitom v uvedeném řízení *oprávněnými* z uvedeného věcného břemene. Oprávnění z věcného břemene tak nebylo způsobilé omezit vlastníky pozemků parc. č. XA a XC v nakládání s nimi, čili ani v možnosti uzavřít veřejnoprávní smlouvu.
14. S uvedenými závěry se ztotožňuje také krajský soud a v podrobnostech odkazuje na napadené i prvostupňové rozhodnutí. V této souvislosti krajský soud připomíná, že správní řízení v obou stupních tvoří jeden celek (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, *ROMIKA INDUSTRIES*, č. 534/2005 Sb. NSS) a dílčí nedostatky napadeného rozhodnutí v jeho odůvodnění nemohou samy o sobě vést k závěru o jeho nesprávnosti resp. nezákonnosti, jestliže z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je patrné, jakým způsobem správní orgány zaujaly postoj k určité právní otázce.
15. S ohledem na uvedené je tak také nedůvodná námitka žalobkyně směřující do toho, že se žalovaný, potažmo krajský úřad, nezabýval nesprávností upozornění v LV č. X na probíhající řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, neboť i kdyby bylo upozornění, jak uvádí žalobkyně, učiněno „v rozporu s katastrální vyhláškou“, nemohlo by to mít vliv na posouzení celé věci správními orgány.

16. Lze tedy uzavřít, že správní orgány obou stupňů vycházely pro účely svých rozhodnutí z dostatečně zjištěného skutkového stavu ve smyslu § 3 správního řádu a vyvodily z něj příslušné právní závěry.
17. Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku týkající se rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019 č. j. 6 As 23/2019-21. Je sice pravdou, že žalovaný se výslovně nezmínil ve svém odůvodnění, že jeho argumentace reaguje na odvolací námitku týkající se aplikace závěrů citovaného rozsudku, nicméně, z odůvodnění napadeného rozhodnutí je podle krajského soudu zřejmý implicitní závěr, že uvedená námitka nebyla shledána důvodnou, a to právě s ohledem na to, že pozemky parc. č. XA a XC byly *oprávněnými* z věcného břemene, o něž šlo v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu. Samotná absence výslovné reakce na závěry rozsudku NSS tak nemohou založit nesprávnost, potažmo nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
18. Z uvedených důvodů nemůže být důvodná ani námitka žalobkyně, že stavebník nemohl být přesvědčen, že jedná v dobré víře. Je třeba opětovně zdůraznit, že žalobkyně nemohla být z titulu byt i tvrzené existence věcného břemene k pozemkům parc. č. XA a XC dotčena na jakýchkoli svých právech; nebylo tak třeba ani jejího souhlasu s veřejnoprávními smlouvami.
19. Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku, že krajský úřad ve svém rozhodnutí nedeklaroval, zda R. M. vzniklo právo stavby také z veřejnoprávní smlouvy č. j. 15475/2011 ze dne 13. 7. 2011. Ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že ve vztahu k této smlouvě bylo krajským úřadem žalobkyni již dne 16. 5. 2018 sděleno, že nebude zahajovat řízení o přezkumu této smlouvy. Avšak i kdyby soud vycházel z toho, že řízení bylo na základě žádosti žalobkyně vedeno ve vztahu k oběma veřejnoprávním smlouvám a ve vztahu k veřejnoprávní smlouvě č. j. 15475/2011 doposud nebylo rozhodnuto, nejednalo by se o nezákonnost nyní napadených rozhodnutí správních orgánů; v úvahu by připadala pouze otázka případné nečinnosti správních orgánů, která však není předmětem tohoto soudního řízení.

Závěr a náklady řízení

20. Jelikož krajský soud neshledal žalobní námitky důvodné, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 11. října 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu